

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]o [con]te[m]platuri sum[us] inco[m]prehe[n]sibile[m] dei
sapiam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De sc̄a Trinitate

centia dei nostri: Et cur illum contemnit?
Cur pceptis ei? no obedis? Cur a peccis
q̄ tibi tantu displicet no abstinere? Huius
liamini sicut dicit Petr. j. Pe. v. Huius
mini sub poteti manu dei: vt vos exaltet i
tpe vilitatis.

Sec̄do p̄teplaturi sum?
incōprehensibiles dei sapiam q̄ appropaf fi
lio dei. Cur equidē p̄teplatio est inducti
ua pudor seu p̄fusiois p̄ peccis: q̄ sapia di
oia p̄teplaf et irima cordis. Aug. Quicq̄
qd fecero de? assistit vt pote p̄peru? in spe
ctor cogitationi: intentioni: et actioni.
Cū hec diligēt p̄sidero timore parit̄ et
ingēti rubore p̄fundor: q̄ illū vbiq̄ p̄fē
z oia occulta mea vidēt̄ intueor. Hec il
le. Sapia vtiq̄ di oia videt̄ ḡnalit̄ sine ex
ceptione. Heb. iij. No est vlla creatura in
uisibilis i p̄spectu ei. Et Prover. xv. In
oio loco oculi dñi p̄teplant bonos z malos.
Itē videt̄ oia infallibit̄ absq̄ dubitatioe
Heb. iij. Oia nuda z apta oculis ei. Itē
videt̄ oia immutabil̄ sine obliuioe. Jac.
j. Ap̄d quē no est trāsmutatio neq̄ vicif
situdinis obūbiatio. O igit̄ miseri z insen
sari mortales filij adā q̄ peccā sua erubescē
rēt p̄mittere corā alijs mortalibz: z no e
bescūt corā oculis diuine maiestatis: erube
scent̄ multū si fetide p̄scie sue paterēt o
culis humanis: z it̄ erubescūt tot z tātas vi
cioz immūdiicias in p̄scia latētes patere
et p̄cā oino esse corā oculis diuinis. p̄pter
qd̄ bñ dicit quidā metrificato: Cū qd̄ tur
pe facis qd̄ me spectatē ruberes: Cur spe
ctante deo no magis ip̄e rubes

Tertio p̄teplaturi sum?
inertizabile dei clemētia seu bonitatē q̄
appropatur sp̄sucto. Cur p̄fecto p̄teplati
o est p̄uocatiua diuini amoris. Jo. P̄sal.
Sustate. s. p̄ amore: z videte qm̄ suauis ē
dñs. Ps̄. Quābon? israel de? his q̄ reu
cto sunt corde. Apparet aut̄ diuina boni
tas z clemētia erga nos p̄cipue ex tribus
bñficijs p̄maximis. Primū est bñficiū
creatiōis q̄ nobis dedit id qd̄ sum? z ima
ginē suā mēti n̄re imp̄sūt: vt s̄ dictum est.
Cū Lactan. lib. diuinaz institutionū ait
De? veri p̄ris officio funct? est. Ip̄se cor
pus effingit: p̄e aīam in q̄ spiram? infudit

Ill? est totū d̄gd̄ sum? Hec ille. Quis
extimare posset q̄ntuz bonū est esse in nū
ro creataz n̄ q̄runcq̄ s; rōaliū z h̄e in se
imaginē diuine trinitatis. Sc̄dm̄ est be
neficiū gubernatiōis in q̄ oia creata ordi
nat deus ad bonū hoīs. O p̄mirāda est
elemētoz celozūq̄ varia pulcritudo: q̄nta
ē in oibz creatur? dōitas: q̄ntaq̄ i cūctis vti
litas: Audi igit̄ audi O aīa misera: O p̄i
ger z carnalis hō p̄pende q̄ntē tibi seruīte
vniuersa. Respice (inq̄t Hugo de arra sp̄o
se) vniuersum mundū z p̄sidera siqd̄ in eo
sit qd̄ tibi no seruiat. Ois nāq̄ creatura
ad hūc finē dirigit cursuz suū vt obsequi
is tuis famulet z vtilitati deseruiat: tuis
q̄ oblectamētis parit̄ et necessitatibz fm̄
affluentia indelētētē occurat. hoc celi: h
terra: h mare: h aer cum his q̄ sunt in eis
vniuersis explere non cessat. Hec Hugo.
Et Aug? lib. sol. Omnia dñe q̄ fecisti sub
pedibz hoīs subiecisti vt solus hō sup oia
tua tuus esset totus. Exteriora nāq̄ p̄o
corpe cūcta creasti: ip̄m aut̄ corp? p̄ aīa:
aīamā p̄o p̄ te vt tibi soli vacaret: te soluz
amaret: z possideret ad solatiū. Hec Au
gul. Nec solū dedit de? homi totū m̄dm̄
z corporeū vtz oēs creatas corpales: sed z
ip̄as creaturas sp̄uales vtz angelos in
q̄ntuz ex ineffabili bonitate sua ordinauit
eos ad custodiā z p̄fectū n̄m. Hiero. sup
Mat. quē allegat m̄ḡ i. ij. sen. di. ij. Da
gna dignitas aīaz vt vnaqueq̄ ab ortu
natiuitatis sue in sui p̄fectū z custodiā hā
beat angelū sp̄aliter delegatū. Hec ille.
Tertū est bñficiū redēptiōis in q̄ no
bis dedit de? seip̄m. O vere mirāda z su
peradmirāda dei erga nos benignitas. O
inertizabilis conditoris nostri bonitas:
dedit nobis q̄cquid sum?: dedit et nobis
q̄cquid fecit: nec sufficit: bat ei nob oia sua
dedisse nisi et daret seip̄m. Jo. iij. Sic d̄s
dilexit m̄ndū vt filiū suū vniūgenitū dab
ret vt omnis q̄ credit in eū no pereat sed
habeat vitāz eternā. Hec ibi. Considera
itaq̄ o homo q̄nta tibi fecit deus z cum
admiratione dic ei illud iob. vij. Quid est
homo quia magnificas eū: aut quid appo
nis erga eum cor tūz? Cur tot beneficia
facis his qui te fugiunt: qui te despici
unt: qui te contemunt: O p̄pectora dura:
O mentes ferreæ, O saxea et adamā